eli Rahwasse ei putund se Nuhtlusse Ingel mitte (§. 463).

§. 468. Siis Kunningas laskis kutsuda Mosest ja Aaronit weel selsammal Ösel, ja ütles: Wõtke ja minge mo Rahwa seast ärra (§. 459), teie ja keik Israeli Lapsed; minge ja tenige Jehowat, nenda kui teie ollete räkinud, ja wõtke keik ommad Weiksed ja Puddolojussed ennestega, nenda kui teie räkisite (§. 458), ja minge, ja õnnistage mind ka! Ja Egiptusse Rahwasgi ajasid wägga nende peäle, et nemmad usslnaste seält piddid ärraminnema; sest nemmad ütlesid: Muido meie surreme keik ärra.

§. 469. Israeli Rahwas ollid keik walmis ja Rides (§. 465), ja otasid agga sedda Käsko; nemmad hakkasid warsi ja Rutto ga minnema, kui neid ni wägga aeti; nende keiwa-Taigen olli neil Künnade sees ilma hapnematta, ja nemmad siddusid ommad keiwa Künnad hopis Taignaga Nierte sisse, se ja kandsid neid ommas Selgas ärra, ja Tee peäl teggid nemmad sest hapnematta Kogid, ja küpsetasid omma Taignast, sest seäl ei antud neile ennam ni paljo Aega.

§. 470. Ja keik need laenatud Höbbe- ja Kuld-Riistad, ja Rided (§. 460), wisid nemmad ennestega ärra, sest Egiptuse Rahwas ei wõtnud Aega, neid nende Käest järrel kulada; ja keik ommad Weiksed ja Puddolojussed aiasid nemmad ärra; nenda et nemmad läksid wälja sure Warandusega, kui Jummal Abraamile olli ettekulutand (§. 108). Ja paljo muud alwa Rahwast läks ka nende Seltsis ärra.

§. 471. Ja Israeli Laste Meestерahwast olli Egiptusse Maalt wäljaminnes kuuskord sadda tuhhat, ilma nende Naesed, ja Tüttrid, ja need Poeglapsed, mis weel mitte kahhekümne Aastased ei olnud. Seltsekümmend Hinge olli neid agga Joseppiga ühte kokko, kui nende Issa Jakob